

XIV. Retslige spørgsmål og spørgsmål vedrørende forsamlingens organisation og arbejdsmåde.

I. Deklarationsudkast om staters rettigheder og pligter.

(Dagsordenens punkt 48).

Spørgsmålet om udkast til erklæring om staters rettigheder og pligter gav anledning til en langvarig debat i 6. udvalg om, hvorvidt man påny burde tage selve deklARATIONENS indhold op til behandling eller atter skulle nøjes med en resolution om at udsætte behandlingen til et senere tidspunkt. Fra visse landes side, bl. a. Chile og Jugoslavien, hævdedes stærkt nødvendigheden af den første fremgangsmåde, medens interessen iøvrigt samlede sig om at formulere betingelserne for en udsættelse på en sådan måde, at der var en vis garanti for, at spørgsmålet, i hvert fald formelt, ikke blev henlagt. Da debatten sluttede, forelå der 3 resolutionsudkast:

1) Ukraines forslag om at udsætte sagen og oversende såvel de allerede modtagne som senere indgående kommentarer fra medlemsstaterne til kommissionen for international ret.

2) Jugoslaviens forslag om at optage sagen til realitetsdrøftelse.

3) Et belgisk-hollandsk-luxembourgsk forslag om at udsætte behandlingen af deklARATIONSUDKASTET, „indtil et tilstrækkeligt antal stater har indsendt deres kommentarer og forslag“, med et fransk ændringsforslag om indføjeelse af en opfordring til de stater, der ikke har indsendt deres bemærkninger til deklARATIONEN, om snarest at gøre dette.

Ved afstemningen i udvalget den 21. november 1951 forkastedes Ukraines forslag med 27 stemmer mod 30. Jugoslaviens forslag forkastedes ligeledes med 19 stemmer for, 26 mod. Danmark, Norge og Sverige stemte mod begge forslag.

Det lykkedes at inkorporere et ægyptisk ændringsforslag i Benelux-resolutionsforslaget, hvilket medførte, at også ændringsforslaget blev trukket tilbage, således at kun eet resolutionsforslag kom til afstemning.

Det ægyptiske ændringsforslag gik ud på til resolutionens 5. stykke at tilføje, at sagen i hvert fald skulle tages op til overvejelse, når et flertal af medlemsstaterne har indsendt deres svar.

Resolutionsforslaget godkendtes med 39 stemmer. Det kom til behandling i plenarmødet den 7. december 1951. Der fandt ingen egentlig debat sted, men nogle af de stater, der havde ønsket deklARATIONENS indhold taget op til behandling, benyttede anledningen til nærmere at forklare deres standpunkt og udtrykke deres utilfredshed med den trufne afgørelse. Resolutionen blev derefter vedtaget med 49 stemmer mod 7. Danmark stemte for resolutionen både i udvalget og i forsamlingen.

2. Metoder og fremgangsmåder til behandling af spørgsmål af juridisk art og vedrørende formulering.

(Dagsordenens punkt 63).

Dette punkt var sat på dagsordenen på begæring af den britiske regering, hvis repræsentant i 6. udvalg indledte drøftelsen af emnet den 21. november 1951 med en forelæggelsestale, hvori han indgående gjorde rede for spørgsmålets betydning og begrundede de samtidig fremsatte to resolutionsforslag. Han fremhævede, at det ville være til gavn for De Forenede Nationers arbejde, dersom den juridiske fagkundskab, der er repræsenteret i 6. udvalg, i større omfang; end det hidtil har været tilfældet, fik lejlighed til at sætte sit præg på plenarforsamlingens arbejdsresultater. Også sager, hvor de politiske og juridiske elementer er af lige stor vigtighed, og politiske sager, der indeholder juridiske problemer, burde passere 6. udvalg. Endvidere ville der opnås større klarhed, hvis 6. udvalg fik lejlighed til at deltage i formuleringen af alle anmodninger til den internationale domstol om afgivelse af responsa og af forslag om at henvise sager til kommissionen for international ret,